

Guía Docente				
Datos Identificativos				2023/24
Asignatura (*)	Matemáticas para a Arquitectura 2	Código	630G02009	
Titulación				
Descritores				
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos
Grao	2º cuatrimestre	Primeiro	Formación básica	6
Idioma	CastelánGalego			
Modalidade docente	Presencial			
Prerrequisitos				
Departamento	Matemáticas			
Coordinación	Otero Piñeiro, María Victoria	Correo electrónico	victoria.otero@udc.es	
Profesorado	Arós Rodríguez, Angel Daniel Cuellar Cerrillo, Nuria González Pérez, Patricia Otero Piñeiro, Maria Victoria Rodríguez Seijo, Jose Manuel	Correo electrónico	angel.aros@udc.es nuria.cuellar@udc.es patricia.gonzalez.perez victoria.otero@udc.es jose.rodriguez.seijo@udc.es	
Web	campusvirtual.udc.gal/			
Descrición xeral	Esta asignatura encádrase dentro das materias básicas que se imparten no primeiro curso do plano de estudos conducente ao título de Graduado/a en Estudos de Arquitectura. Supón unha continuación da asignatura Matemáticas para a Arquitectura 1, e nela amplíase o estudo do cálculo integral e introdúcese ao alumnado no estudo da xeometría diferencial de curvas e superficies.			

Competencias / Resultados do título	
Código	Competencias / Resultados do título

Resultados da aprendizaxe			
Resultados de aprendizaxe	Competencias / Resultados do título		
Coñecer as diversas formas de expresar as curvas planas e as curvas alabeadas. Saber recoñecer as ecuacións dalgunhas curvas. Coñecer o concepto de superficie e as súas formas de expresión. Saber calcular o plano tanxente e a recta normal a unha superficie nun punto. Saber recoñecer e manexar as superficies cuádricas. Coñecer algúns tipos de superficies: de revolución, de traslación e regradas. Saber achar as súas ecuacións. Coñecer os conceptos claves da xeometría diferencial de curvas. Saber achar os elementos do Triedro de Frenet, así como calcular as curvaturas de flexión e de torsión. Coñecer as fórmulas de Frenet. Adquirir os conceptos elementais da xeometría diferencial de superficies. Saber calcular o vector normal unitario a unha superficie nun punto. Saber achar as ecuacións das liñas asíntóticas e das liñas de curvatura principal. Saber clasificar os puntos dunha superficie. Coñecer algunhas aplicacións técnicas.	A11 A63	B1 B2 B3 B4 B5 B6 B9	C1 C3 C6 C7 C8
Entender o concepto e propiedades da integral múltiple. Saber calcular integrais dobres e triples. Saber utilizar as integrais dobres e triples nas aplicacións. Adquirir os conceptos fundamentais da análise vectorial. Coñecer o concepto de integral dun campo escalar e dun campo vectorial, ao longo dunha curva. Coñecer e saber aplicar o teorema de Green. Coñecer os conceptos de integral de superficie dun campo escalar e dun campo vectorial. Coñecer e saber aplicar os teoremas de Gauss e de Stokes.	A11 A63	B1 B2 B3 B4 B5 B6 B9	C1 C3 C6 C7 C8

Contidos	
Temas	Subtemas

TEMA 1. Curvas e superficies.	<p>1.1 Curvas planas: Definicións. Formas de expresar unha curva plana. Algunhas curvas planas importantes. Cónicas.</p> <p>1.2 Curvas alabeadas: Definicións. Formas de expresar unha curva alabeada. Curva diferenciable. Vector tanxente.</p> <p>1.3 Superficies: Definicións. Formas de expresar unha superficie. Curvas coordenadas. Plano tanxente e recta normal.</p> <p>1.4 Superficies cuádricas.</p> <p>1.5 Superficies de revolución e de traslación.</p> <p>1.6 Superficies regradas. Tipos de superficies regradas. Superficies regradas desenvolvibles. Superficies regradas alabeadas.</p>
TEMA 2.- Xeometría diferencial de curvas.	<p>2.1 Arco de curva alabeada. Definicións. Abscisa curvilínea. Elemento diferencial de arco.</p> <p>2.2 Triedro intrínseco ou de Frenet. Elementos do triedro de Frenet. Ecuacións.</p> <p>2.3 Curvatura e torsión dunha curva alabeada. Cálculo da curvatura e a torsión.</p> <p>2.4 Fórmulas de Frenet.</p>
TEMA 3.- Xeometría diferencial de superficies.	<p>3.1 Primeira Forma Fundamental.</p> <p>3.2 Ángulo de dúas curvas sobre unha superficie.</p> <p>3.3 Curvatura normal e Segunda Forma Fundamental.</p> <p>3.4 Direccións e liñas asintóticas.</p> <p>3.5 Direccións de curvatura principal e liñas de curvatura.</p> <p>3.6 Curvaturas notables: curvaturas principais, curvatura media e curvatura de Gauss.</p> <p>3.7 Clasificación dos puntos dunha superficie mediante a curvatura de Gauss.</p> <p>Aplicacións</p>
TEMA 4. Integración múltiple.	<p>4.1 Concepto de integral múltiple. Propiedades.</p> <p>4.2 Cálculo de integrais dobres.</p> <p>4.3 Cambio de variable en integrais dobres.</p> <p>4.4 Cálculo de integrais triples.</p> <p>4.5 Cambio de variable en integrais triples.</p> <p>4.6 Aplicacións das integrais múltiples.</p>
TEMA 5. Integración curvilínea e de superficie.	<p>5.1 Conceptos fundamentais da análise vectorial.</p> <p>5.2 Integrais de liña. Teorema de Green.</p> <p>5.3 Integrais de superficie.</p> <p>5.4 Teorema de Gauss-Ostrogradski. Teorema de Stokes.</p>

Planificación

Metodoloxías / probas	Competencias / Resultados	Horas lectivas (presenciais e virtuais)	Horas traballo autónomo	Horas totais
Actividades iniciais	A63 B1 B2 B3 B4	1	0	1
Sesión maxistral	A11 B6 B9 C1 C3 C6 C7 C8	25	30	55
Obradoiro	A11 A63 B1 B2 B3 B4 B5 C1 C3 C6	29	60	89
Proba obxectiva	A11 B1 B2 B4 B9 C1 C6	4	0	4
Atención personalizada		1	0	1

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado

Metodoloxías

Metodoloxías	Descrición
Actividades iniciais	Na primeira clase do curso farase unha presentación dos contidos, as competencias e os obxectivos que se pretenden acadar con esta asignatura.
Sesión maxistral	Exposición oral complementada co uso de medios audiovisuais, na que o/a profesor/a presentará os diferentes temas da materia así como os problemas que o/a alumno/a debe aprender a resolver. Ao longo da mesma o/a alumno/a poderá intervir facendo preguntas que faciliten a súa instrución e o/a profesor/a formulará preguntas dirixidas ao estudiantado coa finalidade de transmitir coñecementos e facilitar a aprendizaxe.
Obradoiro	Segundo se vaia desenvolvendo a materia o/a profesor/a entregará boletíns de problemas que os/as alumnos/as deberán resolver e/ou formulará traballos. Os boletíns de problemas non son exames e recoméndase que cada alumno/a comente con outros/as estudantes os problemas difíciles, despois de tratar de resolvelos e de descubrir onde radica a súa dificultade, aínda que cada quen debe elaborar as súas propias solucións.
Proba obxectiva	Exame teórico-práctico da materia impartida.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Sesión maxistral Obradoiro	Ao longo do curso, recoméndase que cada alumno/a realice co/coa profesor/a dúas sesións de 30 minutos cada unha. Nelas o/a profesor/a resolverá as dúbidas que lle presente o/a alumno/a.

Avaliación

Metodoloxías	Competencias / Resultados	Descrición	Cualificación
Proba obxectiva	A11 B1 B2 B4 B9 C1 C6	A avaliación do alumnado realizarase segundo se explica nas observacións.	100
Outros			

Observacións avaliación

Primeira oportunidade (xuño): A materia divídese en dous bloques. Ao final de cada bloque, realizarase unexame parcial liberatorio da materia correspondente. Poderán presentarse aosexames parciais aqueles/as alumnos/as que teñan asistido, polo menos, a un 70% das clases. Aqueles/as alumnos/as con recoñecemento dededicación a tempo parcial e dispensa académica de exención de asistencia (oque deberán comunicar ao profesor da asignatura), poderán presentarse a estes exames parciais sen necesidade de cumprir o requisito mínimo de asistencia.

Aqueles/as alumnos/as que obteñan unha nota media entre os dous parciais maior ou igual a 5, terán aprobada a asignatura, e non terán que realizar o exame final.

O exame final consistirá en dúas probas correspondentes á materia decada bloque. Aqueles/as alumnos/as que non teñan aprobada a asignatura medianteos exames parciais, examinaranse do bloque, ou dos bloques, que non teñan aprobados (*). A presentación ao exame dun bloque xa aprobado previamente, supón a renuncia expresa á cualificación anterior. Para superar a materia seránecesario obter unha calificación media, entre os dous bloques, maior o igual a5.

(*) Aqueles/as alumnos/as que debéndose examinar dos dous bloques seexaminen soamente dun deles, serán cualificados/as como suspenso en primeira oportunidade e obterán como cualificación o mínimo entre 4,5 e a media resultante entre a máis recente cualificación obtida en cada un dos bloques.

Segunda oportunidade (xullo): Os/as alumnos/as que non teñan superado a materia na primeira oportunidade dispoñendunha segunda oportunidade para superala. A avaliación do estudiantado nestasegunda oportunidade realizarase mediante un exame global de toda a asignatura, cuxa cualificación proporcionará a nota final da mesma.

Ambas oportunidades: A realización fraudulenta das probas ou actividades de avaliación, unha vez comprobada, implicará directamente a cualificación de suspenso na convocatoria en que se cometa: o/a estudante será cualificado/a con ?suspenso? (nota numérica 0) na convocatoria correspondente do curso académico, tanto se a comisión da falta se produce na primeira oportunidade como na segunda. Para isto, procederase a modificar a súa cualificación na acta de primeira oportunidade, se fose necesario.

Fontes de información

Bibliografía básica	<ul style="list-style-type: none"> - Larson, R. E.; Hostetler, R. P.; Edwards, B. H. (2003). Cálculo II. Ed. Pirámide, Madrid - Marsden, J.; Tromba, A (2004). Cálculo Vectorial. Pearson Educación, S.A. Madrid - López de la Rica, A (1997). Geometría Diferencial. Glagsa, Madrid - Lipschutz, Martin M. (1971). Teoría y problemas de geometría. McGraw-Hill, México - Struik, Dirk J. (1970). Geometría diferencial clásica. Aguilar S.A. Ediciones. Madrid
Bibliografía complementaria	<ul style="list-style-type: none"> - Demidovich (1998). 5000 problemas de Análisis Matemático. Ed. Paraninfo - García López y otros (1996). Cálculo II. Teoría y problemas de funciones de varias variables. Ed. GLAGSA - Bolgov, Demidovich y otros (1983). Problemas de las Matemáticas Superiores. Ed. Mir, Moscú - Martínez Sagarzazu, E. (1996). Ecuaciones Diferenciales y Cálculo Integral. Ser. Ed. de la Univ. del País Vasco - Stoker, J.J. (1989). Differential Geometry. New York, Wiley Classics Edition - Manfredo P. do Carmo (1995). Geometría diferencial de curvas y superficies. Alianza Editorial S.A. Madrid. <p>Bibliografía online: Ron Larson, Bruce Edwards: Matemáticas III: cálculo de varias variables https://elibro-net.accedys.udc.es/es/ereader/bibliotecaudc/108524MartinLipschutz: Teoría y problemas de geometría diferencial https://archive.org/details/GeometriaDiferencialSerieSchaum/mode/2up Jon Rogawski: Cálculo: una variable https://elibro-net.accedys.udc.es/es/ereader/bibliotecaudc/46777JonRogawski: Cálculo: varias variables https://elibro-net.accedys.udc.es/es/ereader/bibliotecaudc/46778Dennis G. Zill: Ecuaciones diferenciales con aplicaciones de modelado https://elibro-net.accedys.udc.es/es/ereader/bibliotecaudc/40023 Información adicional en: https://campusvirtual.udc.gal/</p>

Recomendacións

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Matemáticas para a Arquitectura 1/630G02004

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Materias que continúan o temario

Técnicas Matemáticas para a Arquitectura/630G02047

Observacións

(*A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías